

Karácsonyi üdvözlőlapok

Egy fénykép lehet az élet egy pillanata, amit foglyul ejtett az örökkévalóság, de soha nem szűnik meg visszaneézni rád! (Brigitte Bardot)

■ GÍRNÉ ANNAMARI

Bizonyára mindenkinek vannak emlékképei gyermekkorra valamely Karácsonyról. Akár egy meghitt pillanat, esetleg egy karácsonyfadisz, illat, íz, vagy egy kellemesen melengető érzés. Az én egyik ilyen emlékemet, Anci mama karácsonyra kapott üdvözlő lapjai jelentik.

Minden évben, mikor elkezdtek a hideg, sötét téli délutánok, elővette a hímező dobozát. Semmi különleges nem volt a belsejében, csak néhány színes hímezőfonal, egy félig elkészült asztalterítő. Ami viszont a külsejét illeti, tele volt különböző karácsonyi képeslapokkal. De nem ám csak úgy odaragasztva, hanem hímező dobozról lévén szó, szépen rávarrva szegő öltésekkel. Anci mama pedig mesélt a képeslapokról, azok küldőiről. „Ez Ica húgoméktól jött, ezt Erzsikémék küldték, ezt itt Tarcalról, ezt meg itt Rakamazról hozta a postás.”

Néhány karácsonyi képeslap segítségével olyan világba csöppentünk bele, ahol Anci mama újra gyermek volt. Mesélt a szüleiről, testvéreiről, háborúról, szegénységről. Mesélt szeretetben, ajándékok nélkül megélt Karácsonyokról. Az volt az igazi ünnep, ha alma és igazi kis viaszgyertya volt a fán, ha volt tüzelő, ha volt egy tányér leves az asztalon. Igazi csodát jelentett, ha az édesapja is otthon lehetett karácsonykor. Már nem jön képeslap sem Icától, sem Erzsikétől. De Tarcalról és Rakamazról sem. Már nincs kitől, nincs kinek.

Nemsokára Karácsony lesz. Szép, meleg, barátságos ünnep. A 2012-es év legszebb napjai. Az egyhangú, szürke hétköznapokban megfásult emberek, felengednek, vidámak, derűs lelkűek lesznek. A Karácsony hangulata az, ami megragadja őket, minket. Otthon lesz a család. Együtt. Anyukástól, apukástól, nagyszülőstől, testvérestől, kutyástól, macskástól. Nincs fényképem a

tarcali, rakamazi rokonokról, de ők is itt lesznek velünk EGYÜTT!

Néha eljátszom a gondolatot, hogy mi lenne, ha mindenki itt lenne a családból, akiknek koruknál fogva itt kellene lenniük! Sok munkával járna, hogy mindenkit leültessek a nagy karácsonyesti vacsorához... tudják, mit mondom? Nem bánám! Megtenném, amit Anci mama tett: az egybenyiló szobák ajtaját kinyitnám, négy-öt asztalt összetolnék, szépen megterítenék, finomat főznék, és várnám a vendégeket. Aztán vacsora közben azt figyel-

ném, milyen jól érzik magukat így, EGYÜTT.

EGYÜTT! Ebben a szóban minden benne van, ami számomra a Karácsonyt jelenti. Nem egyedül, nem külön, nem magamban, nem magammal! EGYÜTT a családdal, rokonokkal, barátokkal, ismerősökkel. Az ünnep fontos eleme a másokkal való együtt-lét!

Az idei Karácsony különösen alkalmas lesz az EGYÜTT ÜNNEPLÉSRE, hiszen öt teljes napot tölthetünk otthon. Lesz

események azok, amelyek miatt összetartozónak, egy családdhoz valónak érezhetjük magunkat. Az ünnep lefolyása is egyfajta hagyomány, amelyhez évről évre ragaszkodunk.

Karácsonyozni csak december 24-e estéjén lehet. Sem előbb, sem később. Vannak persze a családi kapcsolatok miatt ebben is változások, de karácsony estének lennie kell! Nálunk nagyon erős hagyomány, hogy 24-én este csak a család van együtt, a szentestét követő napokon pedig, a távolabbi rokonokkal, barátokkal való együttlét a jellemzőbb.

A legmelengetőbb az esti gyertyagyújtásban az, hogy mikor a karácsonyfákon kigyúlnak a fények, akkor másoknál is éppen ez történik, és amikor szeretteink összegyűlnek a fa alatt, mások is éppen így tesznek. Így van ez, mert a Karácsony ünnepe az egész világra kiterjedő hatalmas esemény. Az együvé tartozás és a szeretet érzése, az ünnep legfontosabb életben tartó elemei napjainkban is.

Advent időszakát éljük. Várazsunk. Készülünk. Gyertyát gyújtunk, elővesszük régi karácsonyi üdvözlőlapjainkat. Várjuk a Megváltó eljövételét, a karácsonyi vacsorát, az ajándékot, szeretteink hazaérkezését. Aztán ha eljött az ünnep, éljük meg együtt szeretetben, békében, csendben a Karácsony minden fényét és varázsát! Ne feledjük el régi idők karácsonyi üdvözlőlapjait, mert az ajándékot nem csak a tárgyak, hanem emlékeink is jelentik!

Szeretettel teljes, békés Ünnepeket és egészségben gazdag, boldogabb Új Esztendőt kívánok!

Sütizzünk...

■ GÍRNÉ ANNAMARI

Ismét eltelt egy esztendő, újra várjuk a Karácsonyt és vele együtt a családot, rokonokat, ismerősöket. Minden háziasszony tisztában van vele, nincs az a süteménymennyiség, ami ne fogyna el ilyenkor!

Emlékszem régi karácsonyváró időkre, mikor dédimamám. Berta néni néhány hozzá hasonlóan hajlott korú idős nénivel törte a diót. A dióhéjat a tűzre dobták, a belét szétválogatták. A legszebbeket ledarálták. Az ünnep előtt egy héttel gyúrta a levestésztát, cérnametéltet készített, amit kézzel különösen finomra vágott. Egy hét alatt kiszáradt. Bejgli és mákos guba készítése előtt pedig frissen darálta a mákot. A mák megkeseredik, ha sokat áll felhasználás előtt.

A dió és a mák a gazdagságot, bőséget szimbolizálja, ezért kerül különböző süteményekbe „csomagolva” az asztalra.

Manapság jóval könnyebb dolgunk van, hiszen a diót – igaz aranyárban, de – tisztítottan vehetjük. Levestésztá készen, mák pedig darálva kapható. A leveles, linzer és túrós-olajos tésztákat is megvehetjük készen. Én csak a leveles tésztát részesítem előnyben, és kizárólag – mint az utolsó receptben látni fogják – sós ropogtatni valókát készíték belőle. Nekem a többi túl személytelen. Abban, amit magam készítek, minden szeretet benne van, és ez karácsonykor különösen fontos!

A háziasszony ideje Karácsony időszakában nagyon kevés, ezért aztán roppant drága is! Célzerű gyorsan elkészíthető és előkészíthető süteményeket alkotni. Apró süteményből bőven lehet előre készülni, de a krémes, gyorsan romló édességeket mindig frissen kell készíteni.

Az alábbi néhány bevált recept talán segítségükre lehet a nagy karácsonyi sürgés-forgásban.

Mákos guba – rétes muffin

Nem kell ettől megijedni! Higgyék el semmi macera! Aki figyelmesen olvasta a recepteket hónapról hónapra, annak ismerős lesz biztosan. Szóval egy 8 leveles réteslapot 12 négyzetre vágunk. Egy muffinsütő mélyedéseit kicsit kiolajozzuk, majd mindegyikbe belefektetünk egy-egy lapot. A tésztát megolajozzuk, majd egy újabb lap kerül rá, kicsit elfordítva. Addig kell a műveleteket ismételni, míg a 12 mélyedés mindegyikébe 8 db réteslap nem kerül. Addig is, míg e műveleteket kiadjuk a család kisebb tagjainak bérmunkába, elkészíthetjük a tölteléket. 6 db sima kiflit egészen kis darabokra felvágunk (nem elég ha karikákra vágni, annál kisebbek kellene). 9 dl tejszínbe elkeverünk 2 tojássárgáját, egy csapott evőkanál étkezési keményítőt, 2 csomag vaníliás cukrot, 15 dkg kristálycukrot, majd felforraljuk. A kifliket a tejjel, egy megmosott citrom reszelt héjával, 15 dkg mákkal összeforgatjuk. Bekapcsoljuk a sütőt 200 fokra (gázsütő 6-os fokozat). Két tojásfehérjét habbá verünk 15 dkg porcukorral, pici sóval és egy teáskanál étkezési keményítővel. A réteslappal bélelt muffinsütő mélyedéseit gázdagon megtöltjük a mákos kiflivel, tetejére egy evőkanál tojáshabot teszünk. Sütőbe toljuk, és 30-35 perc alatt megsütjük. Nagyon finom, mutató édesség. Halászlé mellé fejedelmi étel!

Diós-marcipános, csokis-narancsos keksz

Ennek a karácsonyi apró süteménynek a tésztáját korábban is elkészíthetjük. Hűtőben egy héttig, mélyhűtve három héttig is eltartható. A diós-marcipánoshoz 15 dkg pirított, megőrölt diót, 15 dkg lisztet, 10 dkg porcukrot, pici sütőport, sót, egy citrom reszelt héját és 10 dkg reszelt marcipánt gyors mozdulatokkal elmorzsolunk 2 tojás sárgájával, 20 dkg margarinnal és 1-2 evőkanál tejszínnel. Ez után kb. 4-4,5 cm átmérőjű hengerré formáljuk. Folpackba csomagolva a hűtőbe tesszük. A csokis-narancsos

kekszhez 30 dkg lisztet, 10 dkg porcukrot, pici sütőport és sót, egy narancs reszelt héját, 5 dkg nagyon apróra vágott finom étcsokoládét összegyúrunk 20 dkg margarinnal, 2 tojás sárgájával és 2 evőkanál tejszínnel. Ezt is kb. 4-4,5 cm átmérőjű hengerré formáljuk és folpackba csomagolva, szintén a hűtőbe tesszük. Aztán, ha elérkezett az idő, a sütőt előmelegítjük 160 fokra (gáz 4-es fokozat), a tésztákból késsel 3-4 mm vastag szeleteket vágunk, tepsire tesszük. Kb. 10-13 perc alatt inkább szárítjuk, mint sütjük. Összeragaszthatjuk őket lekvárral, mogyorókrémmel, olvasztott csokoládéval, de csak úgy magában is el lehet ropogtatni.

Mogyorós rozetta

Ennek az aprósüteménynek a tésztája egy leveles tészta. 2 dl tejszínbe feloldunk ½ kocka élesztőt, majd összegyúrjuk 37,5 dkg lisztel, 5 dkg cukorral, egy csomag vaníliás cukorral, pici sóval, egy tojással és 5 dkg puha vajjal. Fél órára betesszük a hűtőbe. Ez után kinyújtjuk, és 15 dkg hideg vajat szorosan feltekerjük. Fél órát pihentetjük, ismét kinyújtjuk, és ellenkező irányba feltekerjük. Ezt a műveletet kétszer megismételjük. Amíg pihen a tésztánk, elkészítjük a tölteléket. Másfél dl tejet 10 dkg cukorral, egy csomag vaníliás cukorral, pici sóval, 25 dkg őrölt mogyoróval felforralunk, majd 1-2 evőkanál zsémlémorzsat, egy csapott teáskanál fahéjat, kevés rumot és egy egész tojást dolgozunk bele. A tésztát két részre vágjuk, kinyújtjuk, megkenjük a tölték felével, majd feltekerjük, mint a csigát. Kb. ½ cm-es karikákat vágunk belőlük, amiket tepsibe fektetünk. Tetejüket ollóval kicsit megcsipkedjük, meleg helyen kicsit megkelesztjük, majd 200 fokra előmelegített sütőben megsütjük. A sütőből kivéve megszórjuk porcukorral. A mogyorót helyettesíthetjük dióval is, a tésztát pedig készen kapható, leveles tésztával.

Karácsonyi fatörzs

Fél óránál több nem kell ahhoz, hogy ez a sütemény elkészüljön. Amíg 4 tojásból nagy

tepsiben hagyományos módon sül a piskóta, a csokoládés tölték is elkészül. 4 tojás sárgáját habosra keverjük egy evőkanál forró vízzel és 4 evőkanál porcukorral, a 4 tojás fehérjét pedig pici sóval és egy evőkanál porcukorral. A tojássárgáját összeforgatjuk kevés sütőporral elkevert 5 púpos evőkanál lisztel, majd a fehérje habját is óvatosan beleforgatjuk. Sütőpapírral bélelt nagy gáztepsibe simítjuk, és 180 fokra előmelegített sütőben kb. 15 perc alatt megsütjük. Ennyi idő elég a csokoládés krém elkészítéséhez. 1,5 dl habtejszín, 15 dkg jó minőségű étcsokoládét, 20 dkg kristálycukrot addig melegítünk, míg a cukor és a csokoládé el nem olvad. Ezután 20 dkg vajat (nem margarint!) keverünk a még meleg tejszínes csokoládéba. Hideg helyre tesszük és hagyjuk, hogy teljesen kihűljön. Ha a piskóta megsült, feltekerjük. Egy marék diót serpenyőben megpirítunk, késsel durvára összevágjuk. A kihűlt krémet robotgéppel jó habosra kikeverjük, egy megmosott narancs finomra reszelt héjával. A piskótát kitekerjük, a krém 2/3-ával megkenjük, megszórjuk a dióval, újra feltekerjük. A maradék csokis töltékkel kívülről is megkenjük, villával megdiszítjuk, hűtőben dermesztjük. Ha eljött a sütemény ideje meleg vízbe mártott késsel szeleteljük, és elismeréssel fogadjuk a dícséreteket!

Sajtos tekert tészta

Szilveszteri ropogtatni való, amely egy reklám alatt elkészíthető. Segítségül hívunk egy fél kilós leveles vajastésztát a fagyasztóból, amit előzőleg kiolvastottunk. Nagyon vékonyra kinyújtjuk. A tészta felét megkenjük vajjal, esetleg sajtkrémmel, vajkrémmel. Ennek is az egyik oldalát megszórjuk csilipehellyel, esetleg köménymaggal, a másik felét pedig reszelt sajttal. A tészta alsó részét ráhajtjuk a vajas-sajtos-csilis részre, majd kissé lelapogatjuk. Vékony, kb. 1 cm-es csíkokat vágunk belőle, és megtekerve sütőpapírral bélelt tepsibe tesszük a hosszú rudakat. 200 fokra előmelegített sütőbe toljuk és 10-12 perc alatt megsütjük.

Lassan elérkezik a Karácsony, aztán ripsz-ropsz itt az Újévesztendő. Kívánok mindenkinek kellemes, meghitt, nyugodt ünnepet, az elkövetkező Új Évre pedig nagyon jó egészséget! Találkozunk januárban, addig is SÜTIZZÜNK!

Bozóky hírmondó

Vendégeskedtünk az Áprilyban

BARICS LÁSZLÓNÉ

Az idei évben is részt vettünk az Áprily hét programjában. A szavalóverseny nagy érdeklődésnek örvendett diákjaink körében, így hét tanuló képviselte iskolánkat a rendezvényen.

Az ünnepélyes megnyitó után évfolyamok szerinti csoportokban egy kötelező, és egy szabadon választott verssel indultak tanulóink. Jól felkészültek, és szépen szerepeltek, ami köszönhető a felkészítő tanároknak is. Megérdemlik, hogy név szerint is ismerjék őket.

1. csoport: Cservéri Adél
2. csoport: Léb Alexandra, Bakó Kincső, Kabai Ákos
3. csoport: Baki Péter, Péntek Rebeka, Takács Anna

Felkészítő tanáraik: Baka Tamásné, Feketéné Janositz Bernadett, Gyetvai Ildikó

Takács Anna 8. osztályos tanuló második helyezést ért el, jutalma egy szép Áprily emléklaplett.

Az ünnepélyes díjkiosztón adták át a legjobb rajzoknak járó jutalmat is. Iskolánkból Dani Csaba Dávid 6. osztályos tanuló különdíjban részesült, s az általa tervezett bélyeget ki is nyomtaták.

Az Áprily Kupára új testvér-lőnk, Fuzik Fernc tanár úr kísérte el diákjainkat. Örömmel vettünk részt a jó hangulatú megméréstéseken.

Köszönjük a szervezőknek a színvonalas programokat és a meghívást!

Pályaválasztási kiállítás

TAKÁCS ANNA

Iskolánkban hagyomány, hogy minden ősszel a 7. és 8. osztályos tanulók ellátogathatnak a pályaválasztási kiállításra. Idén novemberben is megrendezésre került ez az esemény, melyen a megye középiskolái mutatkoznak be segítséget nyújtva ahhoz, hogy könnyebben dönthessünk, melyik iskolában folytatjuk majd tanulmányainkat a következő tanévben.

A kiállítás színhelye a tatai olimpiai edzőtábor volt. Két nagy csarnok telt meg a középiskolák sátraival, ahol pedagógusok, tanulók meséltek iskolájukról, a lehetőségekről. Volt is kinek, hiszen

nagyon sok általános iskola, még több érdeklődő tanulója jött el a rendezvényre.

Persze a beszámolókon, szórólapokon túl jó néhány meglepetés is ért bennünket. Egyes sátraknál vattacukorral, mini hamburgerrel kedveskedtek nekünk, sőt értékes ajándékot is lehetett nyerni.

A középiskolák kulturális és sportbemutatókkal is készültek. Énekeltek, táncoltak a felállított színpadon. A nagy tömeg miatt ebből sajnos keveset láttunk, de ettől függetlenül nagy élmény volt ez a nap. Jövőre, középiskolásként reméljük, mi agítálhatjuk a végzős 8. osztályosokat, hogy válasszák a mi iskolánkat!

Tűzzománc oktatás

FÁBIÁNNÉ GYIMESI LÍVIA

Marc Rosenberg ezt írta a tűzzománcról: „A művészi kifejezés számára a rekeszománc talán egyike a legjelentősebb technikáknak. A felület tükröződik, a kép színes felületekből áll, és minden kontúr kemény fémvonal.

Ámde éppen ebben a korlátozottágban rejlik az ereje. Minél jobban kizárt az a lehetőség, hogy a világ ezerarcú jelenségeit természetűen ábrázoljuk, annál szabadabb utat nyitunk a művészet számára. Értékes alapra felépítve, a szívárvány hét együttes színével díszítve, amely a levegő és a tűz rávetődő fénytől meg-

sokszorozódik, aranyló vonalakkal átszelve, mint kebel a kék erektől, olyan fénytől csillogva-villogva, amely soha nem látott mélységekbe világít, így születik meg az ékszer, nagyobbra, mint a kristályfényben ragyogó gyémánt, a rubin izzásával, a smaragd jégvirágaival és az opál napfényben fűdő felhőivel...”

Az őszi szünetben tizenöt tanuló kapott lehetőséget iskolánkban, hogy megismerkedhessen a rekeszománc rejtelmével. A technika alapjait T. Kamenár Csilla tűzzománc-művésztől tanulhatták meg diákjaink. Csodálatos három napot tölthetünk vele, csodálatos munkák készültek! Köszönjük!

Megzenésített verseket énekeltünk

PÓNYA SÁRA

Az esztergomi Arany János Általános Iskolában megzenésített versek versenye került megrendezésre „Rejtelmek, ha zengenek...” címmel.

Ezen a szép, színvonalas iskolánkat Pónya Sára, Marton Andrea és Schmidt Máté képviselte.

Több korosztályban, alsós és felsős gyerekek adtak elő szebbnél szebb dalokat. Volt, ami nagyon szépen szólt, volt, ami kicsit hamisan, de mindenki a legjobb formáját igyekezett hozni. Bár nem értünk el helyezést, de külön megdicsérték, és megtapsoltak bennünket. Élményekkel tele jöttünk haza. Köszönjük Blanka néni a szép napot!

Beszámoló az Áprily-hét eseményeiről

MEZEI ANNA

Az idei Áprily-hét talán kiemelkedett az elmúlt évtizedek eseménysorából. Több jelentős évfordulót, születésnapot ünnepeltünk november 14-én: Áprily Lajos születésének 125., a nevét viselő iskolánk névfelvételeének 25. évfordulóját. Az ünnepelés ehhez méltó volt, minden közösség, fórum és intézmény igyekezett napi gyakorlatába beépíteni érintőlegesen vagy közvetlenül a nem csak helyi vonatkozású évforduló jelentőségét. (Pl. a nyugdíjas klub kirándulása Szentgyörgypusztára és Kisorosziba, *Váradai Péter Pál* és *Lőwey Lilla* könyvbemutatója szeptemberben.) Értelemszerűen az Áprily iskola vállalta fel a hagyományaihoz, feladatvállalásához legközelebb álló programsorozatot.

Már a tanév kezdetekor olyan véletlennek tűnő találkozást kínált fel a sors, ami két alkotóművész szellemi egységét, üzenetét és újabb alkotói lehetőség forrását biztosította számunkra. A szomszédságnál többet jelentő Dömös szülötte, *Vertel József* bélyegtervező grafikusművész ebben az évben lett volna 90 éves. Leánya, *Vertel Beatrix* vetette föl egy visegrádi kiállítás gondolatát, s ebből az ötletből indult el a kiállítás mellett az Áprily-hét vezérfonala: „*Áprily városai*”. Ez a téma a költő életútját követve izgalmas lehetőséget kínált fel a módszer, a formai megoldásokhoz. A verseny meghirdetésekor szerettük volna elkerülni, hogy a nevező iskolák, a könnyebb megoldást keresve esetleg az ismeretebb, látványosabban bemutatható helyszínt válasszák, s hogy valóban minden helyszínen megjelenjen, ezért egy internetes keresztrejtvény megfejlesztésével lehetett benevezni, és az iskola előre összesorsolt várospárokból kínálta fel a választási lehetőséget.

Az Áprily életéhez kapcsolódó játék egyrészt ráhangolódás volt a feladatra, másrészt a beküldés sorrendje biztosította az igazságosságot. A neheze ezután következett, mert a bélyegformátum kötöttségével kellett Brassó, Parajd, Székelyudvarhely, Kolozsvár, Nagyenyed, Budapest

(Baár-Madas és Lónyai utca) és Visegrád jellegzetességét megörökíteni. Az alsó tagozatosok természetesen könnyebb témával bírkózhattak: Áprily Lajos *Pelető Dénekó* vagy *A tanya* című versét illusztrálhatták. A rajzpályázat a nehézségek ellenére sikeres volt: 170 pályamű érkezett 12 iskolából. A zsűri tagjai voltak: *Vertel Beatrix*, *Kacsán György* grafikusművészek, *Péterffy László*

szobrászművész és *Nikodém Gabriella*, a Bélyegmúzeum igazgatója. A díjazottak november 12-én ünnepélyes keretek közt vehették át *Vertel Beatrix*tól, *Nikodém Gabriellától* és *Péterffy Gábor*tól, a Magyar Posta filatéliai igazgatójától az értékes jutalmakat. Az előre hozott Áprily-nap délelőttjén – amíg a szavalóverseny zajlott a tanteremben – a gyerekek érdekes és izgalmas foglalkozáson vehettek részt a Bélyegmúzeumban és a Pénzjegynyomda munkatársai segítségével.

A képzőművészeti pályázat gazdag anyagát a szülők is megismerhették az Áprily-estélyen, de örömeinkre sokan eljöttek a hétfői díjkiosztóra és a délelőtti foglalkozásra is. Hihetetlen, de igaz: a díjazottak saját alkotásukból képeslapot és bélyeglapot kaptak, első napi bélyegzővel nyomtathattak képeslapot, könyvet. Köszönjük elsősorban *Vertel Beatrix*nak, aki édesapja emlékét őrizve felejthetetlen élményen keresztül, újszerű tudással gazdagította gyermekeinket! A képzőművészeti pályázat díjazását *Vertel József* és az Áprily Lajos

Iskoláért Alapítvány különdíján kívül *Ispán Márta* felajánlásával a műfaj jellegének megfelelő ajándékot adtunk át a résztvevőknek. A rajzpályázat fődíját elnyert dunabogdányi iskolás, *Bubán Emese* Áprily-portréjával még hosszú ideig büszkélkedhetünk, mert a képeslapot iskolánk népszerűsítésére a különböző találkozók, versenyeken adjuk majd át.

vezett, elsősorban a Dunakanyarból, de Budapestről is voltak résztvevők a Bolyai Általános Iskolából és a Lónyai Utcai Református Gimnáziumból. Három korcsoportban verset ismerő, szerető, értő zsűri bírálta el a bemutatkozó diákok Áprily négy-sorosait és a szabadon választott verset vagy prózát.

A verseny eredménye: 3-4. osztály: *Müller Ágoston* (Visegrád) 1., *Heim Zsófia* (Visegrád) 2., *Kiss Zente* (Kisoroszi) 3. Különdíj: *Vanyák Katinka* (Kisoroszi).

5-6. osztály: *Hadi Luca* (Vác) 1., *Muckstadt Andrea* (Visegrád) 2., *Hollár Johanna Helga* (Bp. Lónyai U.-i Ref. Gimn.) 3. Különdíj: *Tóth Tünde* (Bp. Bolyai Ált. Isk.), *Fancsek Gergő* (Leányfalu).

7-8. osztály: *Fekete András* (Visegrád) 1., *Takács Anna* (Pilismarót) 2., *Kovács Viktor* (Bp. Lónyai U.-i Ref. Gimn.) 3.

A díjkiosztón az egyes csoportok zsűrielnökei adták át a díjat. 3-4. osztályosoknál: *Cserenyés Attila*, parajdi iskolaigazgató, 5-6. osztályosoknál: *Borsody István* magyartanár, 7-8. osztályosoknál: *Lovász Irén* népdalénekes, aki a zsűrizés mellett gyönyörű énekeivel is megörvendeztette a résztvevőket.

Az Áprily-nap délelőttjén nemcsak a mall-art programon vettek részt a gyerekek, voltak a temetőben Áprily sírjánál, illusztráltak verseket, totó és kvízzjáték zajlott Kisorosziban és Visegrádon, ismerkedtek Áprily képi világával és Parajddal.

A krónikás nem tudott részt venni minden programon, de érzékelve az iskola minden pontján pezsgő életet, az ünnepélyes, de vidám hangulatot, úgy véli, hogy méltó volt a 125 éves születésnaphoz a költő emlékének ápolása, tudással, élménnyel gazdagodtak vendégeink és iskolásaink.

Az Áprily-hét gazdag programja rendben zajlott a többi napon is. Talán két programot emelnék ki az eseményekből. Miután mindkettő személyemhez is kötődik, ezért inkább a szándékról tájékoztatnám az olvasókat.

A rajzverseny díjazottai: 1-2. osztály: *Hábel Máttyás* (Visegrád) 1., *Kende Borbála* (Kisoroszi) 2., *Kalányos Szilvia* (Dunabogdány) 3. Különdíj: *Pelva Écska* (Dunabogdány).

3-4. osztály: *Vanyák Katinka* (Kisoroszi) 1., *Kármán István* (Dunabogdány) 2., *Eöry Zsófia* (Visegrád) 3. Különdíj: *Szabó Réka* (Visegrád).

5-6. osztály: *Bubán Emese* (Dunabogdány) 1., *Félegyházi Janka* (Visegrád) 2., *Pásztor Adél* (Szob) 3. Különdíj: *Tóth Tünde Johanna* (Zebegény).

7-8. osztály: *Kemenczik Luca* (Zebegény) 1., *Bene Júlia* (Visegrád) 2., *Czebe Nikolett* (Bp., Bolyai Ált. Isk.) 3. Különdíj: *Tóth Csenge* (Bp., Bolyai Ált. Isk.).

Fődíj kategória: *Bubán Emese* (Dunabogdány). Különdíj: *Dubniczky Cintia* (Dunabogdány), *Medveczki Ágnes* (Szob).

Vertel József különdíj: *Dani Csaba Dávid* (Pilismarót), Áprily Iskoláért Alapítvány különdíja: *Dani Csaba Dávid* (Pilismarót).

A vers- és prózamondó versenyre 9 iskolából 41 tanuló ne-

Az egyik a hétfőn lezajlott „Generációk találkozása – 25 év” címmel az iskola jelenlegi és már nyugdíjas pedagógusai találkozója volt. *Cseresnyés Attilával*, a parajdi Áprily Ált. Isk. igazgatójával osztottuk meg élményeinket, emlékeinket *Borsody István* kérdései alapján. Talán tudtunk újat mondani, talán volt üzenete a másnak is, a mai fiatal kollégáinknak 25 év küzdelemmel és sok élménnyel, boldogsággal teli, megélt történelmével. Köszönöm, hogy eljöttek a „sorstársak”, kiegészítették és megerősítették hitünket, hogy hivatásunkat „csak jól, s jól” szabad és érdemes gyakorolni!

A másik, november 14-én, az iskola tanulói és nevelői jelenlétében, a moziban zajlott eseményről csak annyit szeretnék mindenki tudomására hozni, hogy Áprily Lajos születésnapján minden diák névre szóló ajánlással vehette át *Áprily Lajos–Bardon Alfréd Visegrádi képek* c. könyvét.

Az Áprily Iskoláért Alapítvány gondozásában megjelent kiadvány azt a célt szolgálja, hogy az iskola diákjai a névadó költő lírai esszéjének segítségével, az ő finom látásmódjával fedezzék fel Visegrád természeti értékeit, történelmének pillanatait. A könyv kiadását a szerzők, a *Jékely* és *Bardon család* tagjai segítségével és támogatásával tudtuk megvalósítani, amit ezúton is köszönünk.

Remélve, hogy az Áprily-év –Áprily-hét rendezvényei nyomot hagytak mindenki szívében, aki bármelyik eseményen és bármilyen szerepkörben vett részt azon. A sok, színes program ötletéért, a megvalósítás aprólékos, fáradtságos munkájáért köszönet illeti az iskola nevelőtestületét, munkatársait, a szülői közösséget, az önkormányzat és intézmények anyagi és közreműködő támogatását, civil szervezetek, vállalkozók és magánszemélyek önfeláldozását.

Visegrád város, annak iskoláján keresztül minden lakója méltón emlékezett 2012. évben a temetőjében nyugvó költő és pedagógus, Áprily Lajos születésének 125. évfordulójára, megvalósítva a *Vallomás* c. vers utolsó sorait: „De túl romon, ha perce jön csodáknak, / a mély megkondul, mintha vallana, / s a bolt alól harangtisztán kicsendül / s magasra száll az ember dallama!”

A szerző az Áprily Iskoláért Alapítvány elnöke.

Elég a rágalmakból!

■ NOVÁK LAJOS

A november 26-ai és a 29-ei képviselő-testületi ülésen történtek (és az eddig leírt vagy nyilvánosan kijelentett, engem ért rágalmak alapján), a polgármesteri és emberi tisztességem sorozatos megkérdőjelezése, megsértése és nagy nyilvánosság előtti rágalmazása miatt polgári peres eljárást (erkölcsi és anyagi kártérítés) kezdeményezek a képviselő-testület két tagja ellen.

Az elmúlt két év alatt sokszor előfordult, hogy nagy nyilvánosság előtt hazugsággal vádoltak egyes képviselők. Sokan tanácsolták azt, hogy a nyilvánvalóan alaptalan rágalmazás miatt pereljem be a rágalmazót.

Most eljött az ideje, betelt a pohár.

Advent idején nem terveztem, hogy a dömösieket a képviselők „tevékenységével” terheljem, mégis egy-két momentumot fel kell idéznem a fenti testületi üléseken elhangzottakból.

B.L. és CS.J. november 29-én azt állította, én akadályoztam meg azt, hogy a kistérségi ülésen a Társulási Tanács megszavazza a „kistraktor és az óvodai fejlesztő játékok” beszerzését.

Ezzel szemben a bizonyítható igazság az, hogy a Kistérségi Társulási Tanács az aláírásra jogosult személy hiánya miatt halasztotta el a döntést addig,

amíg Dömösön a kötelezettségvállaló személye nem törvényes alapokon nyugszik.

Normális embernek nem meglepő az, hogy a Kormányhivatal és a Törvényszék után a Társulási Tanács is úgy gondolja, hogy kötelezettségvállalást, képviselő (CS. J.) nem írhat alá.

Egyébként képviselő az Esztergommal létrehozandó közös hivatalról szóló megállapodást sem írhatja alá és ezt a véleményt Esztergom polgármestere és aljegyzője is kifejtette (CS. J.-nek) az október 26-ai tárgyaláson. A polgármester-asszony nem nagyon érti, hogy a közvetlenül választott polgármester részére törvényekben biztosított jogokat miként veheti át önkényesen a képviselő-testület.

Azt is kifejtette, hogy a polgármester nem paprikajancsi, hogy öt percre felfüggesztik a felfüggesztését, amíg alpolgármestert jelöl. Egyébként meg teljesen értelmetlen a polgármester felfüggesztése, hiszen így is úgy is a képviselő-testület dönt minden ügyben.

A képviselő-testületnek tehát át kell gondolni azt, hogy érdemes-e ragaszkodni a CS. J. által kiadott vezérelvhez: „a polgármester csak vendégként léphet be a dömösi hivatalba.”

Amíg a testület ehhez ragaszkodik, nem fogadja el a dömösi választók döntését a pol-

gármester személyéről, és törvénytörtő állapotokat tart fenn, addig nem érdemes közös munkáról és alpolgármester-jelölésről beszélni.

Az önkormányzati törvény szerint az alpolgármester a polgármester irányítása mellett, segíti a polgármester munkáját.

A maradék képviselő-testületi tagok eddig huszonhat fegyelmi eljárást kezdeményeztek ellenem, mert indítottak a polgármesteri tisztesség megszüntetése érdekében, hat és fél hónapja felfüggesztésben tartanak, így megakadályozzák azt, hogy elláthassam a munkámat.

Mindezt figyelembe véve nehezen képzelhető el az, hogy alpolgármesterként bármelyikük is a munkámat szeretné segíteni.

Lehet azt sulykolni az embe- reknek és az önkormányzat dolgozóinak, miszerint a közös hivatal azon múlik, hogy a polgármester jelöl-e alpolgármestert, de az igazi kérdés az, hogy mi értelme van a polgármester felfüggesztésének? Persze sejthető az igazi ok: ha dolgozhatnék, akkor belelátnék az elmúlt fél év önkormányzati ügyeibe...

A dömösieknek és a munkatársaimnak is csak azt javaslom, hogy ne töltem kérdezzék meg miért nincs alpolgármester, inkább a képviselő-testülettől kérdezzék meg, miért nem dolgozhat a polgármester?

Képviselő-testületi ülés dióhéjban

■ SZILÁGYI GÁBOR

A ki rendszeresen látogatja a testületi üléseket, folyamatosan azt tapasztalhatja, hogy a képviselő-testületben egyetlen akarat munkál: *aranyaszájú Csonka József* akarata. Amit ő kitalál, azt a másik három automatikusan megszavazza. Ez gyakorlatilag egy egyszemélyes képviselő-testület. Soha egy vita, soha egy igazi vélemény vagy ellenvélemény, soha egy nem vagy egy tartózkodás.

Tudom, kényelmes dolog, ha más gondolkodik a képviselők

helyett, nem kell lehetséges kapacitásán túl fárasztani az agyukat, melynek működése így mindössze a kezük felemelésének irányítására korlátozódhat. Bartók és Pálmai képviselők esetében ez természetes is, tőlük nem is várhatunk többet.

Egyedül Pálkási képviselőn csodálkozom, hogy gondolkodás és vita nélkül megszavazza *aranyaszájú Csonka József* minden ötletét. Ennyire elvakította volna a polgármesterrel szemben táplált gyűlölete? Megéri neki csupán ezért ebbe a társaságba tartozni és minden törvénytörtő határozatot

megszavazni? Nem érzi azt a mérhetetlen erkölcsi és presztízsvesztéséget, amit saját magának okoz ezáltal?

Bevallom eleinte sokkal többre tartottam őt ennél, sőt még mindig többre tartom. Sajnálom, hogy lesüllyedt a másik három képviselő színvonalára, és beállt bólogatójánosnak Bartók és Pálmai mellé. *Ezért aztán Dömösnek nincs is többé képviselő-testülete, csak aranyaszájú Csonka József és három képviselőnek látszó tárgy, három akaratnélküli báb.*

Nem gyönyörködik a bolond az értelemben, hanem abban, hogy az ő elméje nyilvánvalóvá legyen.

(Példabeszédek 18:2)

Édesapám gyümölcssei

IFJ. PAULUSZ JÓZSEF

Hatalmas kertünk volt. A kert csodás világ egy gyereknek. Lehet benne indiánost játszani bármilyen képzelt sápadtarcúakkal szemben (bizony megsínylette néhány alma és körte a nyilazási képességemet), lehet a haverokkal bújócskát játszani órákon át, és az sem baj, ha megéheztünk közben. Valami mindig érett: eper, barack, alma, szőlő, körte, ribizli, szilva – hirtelen fel se tudom mind sorolni, mi minden. Vagy csak fogni egy nagyítót, leheveredni a fübe és nézni a „mikrovilágot”.

De ahhoz, hogy minden legyen, „mi szem-szájnak ingere”, dolgozni is kellett. Gyerekként néha nem esett jól (ahelyett, hogy focizni mennék, most a lemetezett ágakat kellett összeszedni, vagy ázni, kapálni – munka mindig volt), hogy dolgozni kellett, de még az ásásban is lehetett érdekességet találni, például szétvágni egy cserebogár-pajort, vagy éppen gilisztát (még akkor nem volt ennyire vehemens a Geenpeace...).

Persze ezzel nem azt akarom mondani, hogy én dolgoztam a kertben. Csak segítettem. De a szüleim mindent megtettek, hogy a kertünkben minden legyen, ami a háztartáshoz szükséges. Tényleg nagyon sokat dolgoztak. Hétköznap, hétvégén, ünnepnapon... De gondolom, akinek földje, kertje van, annak ezt nem kell elmondanom.

Édesanyámmal kapáltuk az epret. Persze gyerekként én még csak három tövel végeztem (abból az egyiket sikerült a gazzal együtt kikapálnom), míg ő már be is fejezte az egész területet. Néztem édesapámat, ahogy beoltja a fákat. (Nagyon tetszett az a bicska. Volt kettő, az egyiket el is raktam, és apám égen-földön kereste, hogy hol lehet). Volt olyan almafánk, amin négyféle alma termett. Nem értettem, miként lehetséges, hogy egyetlen kis ágacska ilyen hatással legyen egy egész fára...

Na és persze a körték. Mindenféle körténk volt. Volt olyan (pici és nagyon illatos) ami nagyon korán érett – néztek is na-

gyot az emberek, hogy körtét eszem (akkor még nem voltak multik, meg mindenféle más ország körtéi). Volt olyan, amit csak előre hajolva lehetett enni, annyira lédús volt. Na és persze az a körte, amit lemértem, mert nem fért el a két tenyeremben... 57 dekagramm volt az az egy darab körte (ez még jóval Csernobil előtt volt...). És volt olyan körténk is, amit mi csak úgy hívtunk: télálló. Decemberben, januárban is tudtunk körtét enni.

Szerettem a körteszedést. Akkor mindig jókat beszélgettünk, és ki tudja miért, körteszedés idején még az ország politikai helyzete sem jött elő (pedig arról aztán apám nagyon szeret beszélni).

Persze ennyi gyümölcsöt képtelenség egyedül elfogyasztani, így a felesleggel édesapám is azt tette, amit mindenki más is tenne: eladta. Olcsón kapott prima árut, aki tőle vett körtét. Vagy házhoz jött, aki körtére vágyott, vagy csak szólt, hogy jó lenne pár kiló – apám már vitte is. Naponta tekert le Gizellára az „utánfutóval”, ahol a betegek mind egy szálíg elkapkodták a finom gyümölcsöket.

De nem csak árulta, adott is jó szívvel: a dömösi ovisoknak, az erre járó kirándulóknak, akik megálltak beszélgetni néhány mondatra, rendezvényekre, összejövetelekre vitte a saját maga által megtermelt gyümölcsöt.

Ennek a dolgos embernek mondta egy dömösi képviselő a nagy nyilvánosság előtt, hogy lopott gyümölcsöt árul. Egy olyan ember mondta ezt, aki a munka fogalmát sem ismeri. Egy olyan ember mondta ezt, aki még életében nem járt édesapám kertjében. Egy olyan ember mondta ezt, aki azt hiszi, hogy neki mindent szabad.

Vérlázító, ahogy pöffeszkedik, és arrogáns, pökhendi módon beszél a falusiakkal. Azokkal a falusiakkal, akiknek a megválasztott képviselője. De képviselő – így neki mindent szabad. Szabad más embert lelökni a lépcsőn – büntetlenül. Szabad a falu érdekét semmibe véve önös érdekből dönteni. Szabad becsületes embert lopással megvádolni. Gyáva

és gerinctelen cselekedet. Aljas és gusztustalan provokáció.

De – sajnos – mi mást lehetne elvárni tőle? Ez a képviselő nem tudja elképzelni, hogy valaki becsülettel dolgozik. „Lopott gyümölcsöt árult...” Ezt bizonyára azért mondta, mert a saját cselekedeteiből merített példát (ahogy a szólás tartja: mindenki magából indul ki). E provokatív megjegyzés (szemszédett hazugság) után, a képviselőnek valószínűleg nem volt lelkiismeretfurdalása. Már csak azért sem, mert akire jótékonyan borul rá a szellemi leányékoltság légmentesen záruló burája, az fel sem fogja, hogy belegázolt egy becsületes ember lelkébe.

Nem tudok szó nélkül elmenni amellett sem, hogy amikor édesapám képébe vágta a község képviselője, hogy lopott gyümölcsöt árul, egy másik képviselő mélyen hallgatott. Ez a képviselő

gyakran sétál a Duna utcában a családjával. Ez a képviselő többször is járt már édesapám házában. Ez a képviselő biztos tudhatta, hogy minden gyümölcs édesapám és édesanyám gondos keze munkája nyomán termett. A képviselő és a családja többször is ettek apám gyümölcséből.

És ez a képviselő mélyen hallgatott egy ilyen arcpirító hazugság hallatán. Nem védte meg az édesapámat, nem szólt rá képviselő-társára, pedig tudta, hogy nem igaz, amit mond. A lelkiismeretével mindenki maga számol el, de ne felejtjük el Babits Mihály örök érvényű szavait: „vétkesek közt cinkos, aki néma”.

Édesapámat lehet szeretni, vagy nem szeretni. De idősebb Paulusz József soha nem árult lopott gyümölcsöt. És hazudik, aki mást állít, még ha képviselő is az illető, még ha azt is hiszi, hogy neki mindent szabad.

Cenzúra, óh...

SZILÁGYI GÁBOR

A Dömösi Harsona szerkesztője (nem felelős és nem is fő, mert egyiket se meri felvállalni) azzal vádol engem, hogy cenzúrát alkalmaztam, amikor nem közöltem a Dömösi Élet hasábjain *mocskolódó* cikkét. Ebből is látszik, hogy *fogalma sincs a cenzúra mibenlétéről* (sem a helyesírásról, sem a magyar nyelvről, sem az újságszerkesztésről és még sok minden másról – de maradjunk a cenzúránál).

Idézet a Magyar Értelmező Szótárból:

„A cenzúra *hatósági ellenőrzés* hírek és kiadványok tartalmának szabályzására. A tömegtájékoztatási csatornákon (sajtó, rádió, televízió) megjelenő vagy más, széles tömegekhez eljutó, eszméi mondanivalót is tartalmazó anyagok (film, színház, könyvkiadás) előzetes vagy utólagos felülvizsgálata, leginkább *politikai szempontok alapján*, valamint a sajtó nyilvánosságának korlátozása vagy betiltása, illetve az ezt végző *hivatalos személy vagy szerv*.”

Cenzúra az lenne például, ha a *dömösi önkormányzat vezetője, a polgármester* megjelenés előtt bekérné a Dömösi Harsona lapszámait, és beleszólna az újság tartalmába. Cenzúra az, amikor egy képviselő-testület által felhatalmazott képviselő lejárás előtt kivágatja a testületi ülés felvételéből a képviselők számára kellemtelen részeket, vagy egyáltalán nem enged egy helyi eseményről készült felvételt a kábeltevény lejátszani.

Egy újság felelős szerkesztőjének viszont szuverén joga eldönteni, hogy mit enged lapjában megjeleníteni és mit nem, azaz mely cikkekért vállalja a felelősséget és melyekért nem. Ez a jog engem is megillet, ez az én felelősségem. Ennek a világon semmi köze a cenzúrához. Ahhoz viszont, hogy én – mint felelős szerkesztő – mit engedek közzétenni a Dömösi Életben, elsőrendű Csonka Józsefnek, továbbá másod-, harmad- és negyedrendű társainak semmi közük sincsen, a véleményük pedig – egy igen kedves barátom szavaival élve – a háromlábú lőtéri kutyát se érdekli.

*Minden asszony életében jön egy pillanat,
És úgy szeretne olyat tenni, amit nem szabad.
A férjében mindenáron csak hibát keres.
Ha jön egy másik, aki szebben súgja, hogy szeress!*

*Ismeretlen vágyak fénye táncol a szemén,
S a lelkében harcot vív a bűn és az erény.*

*Minden asszony életében jön egy pillanat,
De boldog ő csak akkor lesz, ha mégis hű marad!
(Szenes Iván)*

DOBOS KÁROLY

Ezt a tévéműsort a Duna TV-ben sugároz-
zák időről-időre, s általános népszerűség-
nek örvend, mert bárki, aki betelefonál a mű-
sorba, vagy írott üzenetben kéri kedves dalát,
azt beleteszik a műsorba, és ország világ hall-
hatja, hogy ki kinek küldi kedvenc dalát, le-
gyen az akár magyar nóta, vagy operett, ope-
rarészlet, vagy könnyűzenei sláger.

Valljuk be, szeretjük a zenét, a jó zenét,
akár komoly akár könnyű műfajban, mert
megérinti lelkeinket, valóban szívhez szóló
tud lenni. A jó muzsika akkor igazán szívhez
szóló, ha a szövege is az. Valamit akar közöl-
ni mindenkivel, az örök emberi érzésekről,
vágyainkról, örömeinkről, bánatainkról, bol-
dogságunkról vagy boldogtalanságunkról.

Változó világunkban a zene is, a dalok is
változnak, s az ókori, vagy középkori dalok és
dallamok már nem találnak általánosan meg-
értő fülekre, pedig akkor is az emberi érzel-
mekről szóltak csak nekünk már idegen for-
mában. A fenti dal is bizonyára furcsán hat a
mai tizenéveseknek, pedig nem lehet több
mint ötven éve, hogy Szenes Iván megírta, és
a slágerlistán jelenleg nem is találhatjuk meg,

Kívánságkosár

noha az „ismeretlen vágyak” a mai
napig is érvényben vannak, és hatá-
suk érvényesül az emberiség életé-
ben.

Vajon mi szüli ezeket az ismeret-
len és ismeretlen vágyakat? A kívánság!
És a kívánságot? Az érzékelés és a
gondolat! Látom, hallok, tapintom, ízlelem,
rágondolok: de jó lenne ha, ihatnám, ehetném,
birtokolhatnám vágyaim tárgyait! Vagy jó
lenne, ha több tudást szereznék egy-egy
nyelvben, zenében, tudományágban! A kíván-
ság elindít vágyaim beteljesítése irányába.
Elindulok! *Milyen úton indulok, még nem
tudom!* – énekelte Máté Péter. Jó az irány?
Helyes, vagy téves? Mi indítja el az embert?
Az akarata? És az akaratot? A gondolat! És a
gondolatot? A lélek! Milyen lélek van ben-
nünk? Isteni, vagy ördögi? Cselekedeteinket
ennek következtében osztályozhatjuk helyes
és helytelen cselekedetekre. Helyes úton já-
runk, vagy tévúton? Mi határozza meg?
Mondhatnák sokan: az erkölcsi normák! És
azokat? Nekünk Európában élő magyar embe-
rek számára a Szentírásban közölte számunkra
a Mindenható tíz pontban.

Most csak a tizediket írom le: „*Ne kívánd*
a te felebarátodnak házát. *Ne kívánd* a te fele-
barátodnak feleségét! Se szolgálját, se szolgáló
leányát, se ökrét, se szamarát és semmit, ami a
te felebarátodé!” Ez a keresztyén erkölcsi
norma vonatkozik ránk, magyarokra (még ha
a mai időkben Magyarországot a vallásilag
közömbös országok közé sorolják is), mert

alkotmányunk mélyen keresztény alapozású
alkotmány. Első mondata: „*Isten áldd meg a
magyart!*” És a továbbiakból csak két monda-
tot szeretnék a kedves olvasó figyelmébe és
szívébe ajánlani belőle.

„*Elismerjük a kereszténység nemzetmeg-
tartó erejét!*”

„*Valljuk, hogy együttélésünk legfonto-
sabb keretei a család és a nemzet. Összetarto-
zásunk alapvető értékei a hűség, a hit és a
szeretet.*”

Nemzetiszínű zászlónk színei is az erőt, a
hűséget és a reményt fejezik ki.

És most kedves olvasóim vizsgáljuk csak
meg önmagunkat, családunkat falusi közössé-
günket, önkormányzatunkat, társadalmunkat
ezek tükrében! Az irány megadva, és mi még-
is össze-vissza szaladgálunk, és tévutakon
járunk, mert közömbösek vagyunk! Hagyjuk
magunkat összezavarni, a helyes útról letéríte-
ni az ördögi lélektől, aki rossz kívánságokat
táplál belénk! Kicsoda szabadít meg ettől? Ki
mutatja meg újra és újra a helyes utat? Ki
emel fel, ha elestünk életünk rögös útjain? Ki
mossa le szennyjeinket, ha az úton besározunk
magunkat, ki törli le könnyeinket, ki vigasztal
meg bennünket?

Jó hírem van kedves olvasóm: Jézus
Krisztus, aki tegnap és ma és mindörökké
ugyanaz, s Szent Lelke által itt van velünk, s
azért jött hogy az ördög munkáit lerontsa! (I.
Ján. 3.8) Lelke által ma is szól az üzenete:
„*Légy hű mindhalálig, és néked adom az élet-
nek koronáját!*”

Jézus! Kaphatok színezőt?

ANTAL ATYA

Az ádvent meghozta a hideget
és a karácsonyi készülődést.
Ilyenkor többen jönnek el a mi-
sékre, a kedd reggel
hat órakor kezdődő
rorátéra, gyónásukat is
többen végzik el. Nem
csak vásárlással, ha-
nem belsőleg is készül-
nek az ünnepre.

Mégis az egyik
legnehezebb, de talán
legörömtelibb felada-
tom nem a karácsony-
hoz kötődik, hanem az
ovis hittanhoz. Ez nem
olyan egyszerű, mint
amilyenek első nézés-
re látszik. Úgy elmon-
dani valamit, hogy
teológiaiilag igaz le-
gyen, és meg is értse az

a hároméves kisgyerek. Annak
idején, mint ministránsvezető
még elkövettem olyan hibát, hogy
azt kértem írják fel a füzetbe: „a
mise részei”. Mire nagy kerek

szemekkel néztek rám, és meg-
kérdezték, hogy hogyan kell írni
az M betűt.

Szóval az írással nem pró-
bálkozom az óvodában, hanem

helyette rajzolunk, éneklünk, és
megpróbálok mesélni.

A minap az egyik ovis vala-
mit akart mondani, ám ahogy rám
nézett, zavarba jött. Az anya,
vagy apa szavakat nem mondhat-
ta – bár megesk néha, hogy apá-
nak szólítanak az iskolások is,
mire én kicsit megjajdek, de aztán
gyorsan kijavítják atyára. Az
óvónő szót sem mondhatta, az
óvó bácsi szót meg nem ismerte,
így maradt a... Szóval azt mondta
az egyik ovis, hogy:

– Jézus! Kaphatok színezőt?

Jól esett a megszólítás, de
azért még sokat kell fejlődőnm,
hogy tényleg olyan legyek, mint
Ő. Végül is ez mindenkinek a
célja az életben.

Ehhez kívánok nektek is sok
erőt!

Utóirat: A tegnapi hittan
végén Gergő (már elmúlt 4 éves)
megkérdezte, hogy ugye viszek
majd nekik karácsonyfát és aján-
dékot... Azt hiszem, össze kell
szednem magam.

Baba néni köszöntése

Baba néni 90. születésnapja alkalmából ünnepi szentmisén köszöntötték őt családja, volt tanítványai, pályatársai és tisztelői. Ez alkalmából ünnepi beszédet mondott egykori tanítványa és pályatársa:

■ **NOVÁKNÉ KLÁDEK MÁRIA**

Drága Baba Néni!

Ezen a meghatóan szép napon igaz szeretettel köszöntelek 90. születésnapod alkalmából, mint első dömösi tanítványod!

Kilencven év! Istenem, hihetetlen, mennyi öröm, szép remény, de ugyanakkor bánat és szomorúság is. A vidám, gondtalan ifjúság, majd a reménytelen menekülés a front elől, amikor negyven kilométert gyalogoltatok naponta a családdal. Ugyanúgy a visszatérés kifosztott otthonokba, Ebedre. Majd körülményes átvétel Esztergomba, mert Te magyar akartál maradni. Megható történet, melyet többször elmeséltem nekem.

Ezután jött 1947, amikor kineveztek a dömösi iskolába tanítónak.

Én akkor voltam kilenc éves, a negyedik osztályba léptem. Izgatottan vártuk az új tanító nénit. Te megérkeztl fiatalon, elegánsan – mintha nem is háború után lettünk volna. Örömkre a mi osztályfőnökünk lettél. Akkor már nem volt szorongás, csak ragaszkodás és szeretet – mert Téged, Baba néni nem lehetett nem szeretni!

Talán ettől az időtől fogva tudatosult bennem, hogy én is pedagógus szeretnék lenni. Követve Baba néni példáját az esztergomi Tanítóképzőben érettségiztem, majd a gyakorlóév után képesítőttem, és Dömösre kerültem tanítani. Baba néni volt a pártfogóm, és a mai napig nagyon boldog vagyok, hogy pályám kezdetekor tíz évig vele egy tanterületben taníthattam. Ő volt az én példaképem!

Ezután Pilismarótra kerültem, de mi továbbra is nagyon jó

viszonyban maradtunk, és a mai napig jó szomszédságban élünk.

Baba néni Dömösön találta meg élete párját, Laci bácsit, akivel 63 éve él meghitt házasságban. Itt született két szép lányuk, Zsuzsika és Jutka. Mára négy unoka és már három dédunoka aranyozza be életüket. Én pedig örülök, hogy ezen eseményeknek tanúja lehettem itt a szomszédban.

Baba néni egy csoda, hogy ebben a korban még milyen tevékeny. Bevásárol, főz, süt, kedveskedik az unokáknak. Akaratlanul is látom őket boltba menni vagy onnan jönni. Megható, ahogy még ellátják magukat.

Végezetül kérem a jó Istent, adjon Neked-Nektek jó egészséget, erőt, hogy imádott családokkal még sokáig együtt örülhessetek!

Maradj meg továbbra is életvidámnak a mi szeretetünkben!

Isten éltesen sokáig Baba néni!

November 3-án vette át a hetven évvel korábban szerzett tanítói oklevele alapján kiállított *Rubinoklevelet Rácz Lászlóné, Baba néni* nyugalmazott dömösi tanítónő, aki idén nyáron töltötte be 90. életévét. Ebből a két jeles alkalomból tisztelettel és szeretettel gratulálunk Dömös község lakossága nevében!

Összefogás Dömösért
Közhasznú Egyesület

MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK BÉKÉS BOLDOG KARÁCSONYT

ÉS EREDMÉNYES ÚJ ESZTENDŐT KÍVÁNK!

Juhász Gyula: Imádság a gyűlölködőkért

Én Jézusom, te nem gyűlölted őket,
A gyűlölöket és a köpködöket.

Szeretted ezt a szomorú világot
S az embert, ezt a nyomorú virágot.

Te tudtad, hogy mily nagy kereszt az élet
És hogy fölöttünk csak az Úr itélhet.

Szelid szíved volt, ó, pedig hatalmad
Nagyobb volt, mint mit földi birtok adhat.

A megbocsájtást gyakoroltad egyre,
Míg égbe szállni fölmentél a hegyre.

Ma is elégszer hallod a magasban
A gyűlölet hangját, mely égbe harsan.

A gyilkos ember hangját, aki részeg
S a szeretet szavát feszítené meg.

És Jézusom, most is csak szánd meg őket,
A gyűlölöket és a köpködöket.

Most is bocsáss meg nekik, mert lehet,
Hogy nem tudják tán, mit cselekszenek.

...Advent van újra. Ezzel a fotóval kívánok kegyelemben gazdag, áldott, békés Karácsonyt és Újesztendőt. Schreck Tibi

Dömösi Élet

Kiadja: az Összefogás Dömösért Közhasznú Egyesület, felelős kiadó: Takácsné Gyenes Ildikó, felelős szerkesztő: Szilágyi Gábor, szerkesztőség: Pauluszné Tóth Anna, Vanekné Vakán Anikó, a szerkesztőség címe: 2027 Dömös, Tánicsics M. u. 10. Telefon: 0620-579-7829; E-mail: domosi.elet@odke.hu. Készült az iGlobe Team Kft. nyomdájában, 500 példányban, ingyenes kiadvány. Eng.sz.: 2.9/595-1/2006
Kéziratot nem őrünk meg, és nem küldünk vissza. Lapzárta minden hónap elsején éjfélkor van. Az újság eddig megjelent számai a www.odke.hu internetes oldalon olvashatók.